

Phẩm 3: BỒ TÁT GIÁO HÓA

–Bạch Đức Thế Tôn! Bồ-tát hộ trì hạnh mười Địa thì hạnh nào có thể thực hành? Hạnh nào có thể giáo hóa chúng sinh, tướng chúng sinh nào có thể giáo hóa?

Phật dạy:

–Đại vương! Năm Nhẫn là pháp Bồ-tát:

1. Phục nhẫn thượng, trung, hạ.
2. Tín nhẫn thượng, trung, hạ.
3. Thuận nhẫn thượng, trung, hạ.
4. Vô sinh nhẫn thượng, trung, hạ.
5. Tịch diệt nhẫn thượng, trung, hạ.

Chư Phật, Bồ-tát đều tu Bát-nhã ba-la-mật.

Người thiện nam mới phát tâm kính tin có hằng hà sa chúng sinh tu hành pháp Nhẫn nhục. Đối với Tam bảo sinh mười tâm tập chủng tánh, Tín tâm, Tinh tấn tâm, Niệm tâm, Tuệ tâm, Định tâm, Thí tâm, Giới tâm, Hộ tâm, Nguyện tâm, Hồi hướng tâm, đó là Bồ-tát đã dùng một phần nhỏ khả năng của mình để giáo hóa chúng sinh vượt qua Nhị thừa, tất cả thiện địa.

Tất cả chư Phật, Bồ-tát nuôi dưỡng mười tâm làm mầm Thánh, lần lượt phát sinh Càn tuệ tánh, Tập chủng tánh, đầy đủ mười tâm, bốn Niệm xứ: thân bất tịnh, thọ thì khổ, tâm vô thường, pháp vô ngã; ba gốc lành: Từ, Thí, Tuệ; ba đời: nhân nhẫn quá khứ, nhân quả nhẫn hiện tại, quả nhẫn vị lai. Vị Bồ-tát này cũng giáo hóa tất cả chúng sinh, đầy đủ năng lực vượt qua vọng tưởng ngã, nhân, tri kiến, chúng sinh... không bị phá hoại bởi vọng tưởng điên đảo của ngoại đạo.

Lại có Thập đạo chủng tánh địa, đó là quán sắc, thọ, tưởng, hành, thức, chứng đắc Giới nhẫn, Tri kiến nhẫn, Định nhẫn, Tuệ nhẫn, Giải thoát nhẫn, quán nhân quả trong ba cõi, Không nhẫn, Vô nguyện nhẫn, Vô tướng nhẫn; quán sự hư thật của hai đế, biết tất cả pháp vô thường chứng đắc Vô thường nhẫn. Biết tất cả pháp không, đắc Vô sinh nhẫn. Đó gọi là Bồ-tát đầy đủ mười tâm vững chắc để làm vua Chuyển luân, cũng có khả năng giáo hóa bốn châu thiên hạ, làm cho tất cả chúng sinh sinh các gốc lành.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát Tín nhãn, thông suốt hoàn toàn, lúc hành đạo cắt đứt phiền não trói buộc trong ba cõi, ngài có khả năng giáo hóa chúng sinh trong trăm, ngàn, vạn cõi Phật, hiện ra trăm, ngàn vạn thân đầy đủ vô lượng công đức và thần thông. Ngài thường dùng mười tám tâm làm đầu: bốn Nhiếp pháp, bốn Tâm vô lượng, bốn Thệ nguyện rộng lớn, ba môn giải thoát. Bồ-tát từ thiện địa hướng đến về Nhất thiết trí dùng mười lăm tâm này làm chủng tử căn bản của tất cả các hạnh.

Bồ-tát Thuận nhãn, thấy hiện pháp trong thù thắng, dứt bỏ phiền não trói buộc tâm ở ba cõi. Hiện một thân trong các cõi Phật ở mười phương, dùng vô lượng không thể tính được, các thứ thần thông để giáo hóa chúng sinh.

Bồ-tát Vô sinh nhãn còn gọi là Viễn bất động quán tuệ, cũng dứt bỏ tập khí phiền não của sắc tâm trong ba cõi hiện bất khả thuyết, bất khả thuyết vô lượng công đức thần thông.

Lại nữa Tịch diệt nhãn, chư Phật và Bồ-tát đều dùng nhãn này để vào Tam-muội Kim cang.

Thực hành hạ nhãn gọi là Bồ-tát.

Thực hành thượng nhãn là Nhất thiết trí.

Cùng quán Đệ nhất nghĩa đế, dứt bỏ tâm tập khí vô minh trong ba cõi. Thấu rõ tướng là Kim cang. Thấu rõ tướng, vô tướng là Nhất thiết trí. Vượt ra ngoài Thế đế, Đệ nhất nghĩa đế là thực hành Địa thứ mười một Nhất thiết trí. Biết rõ chẳng phải có, chẳng phải không, vắng lặng, thanh tịnh, thường trụ bất biến, đồng với chân như, bình đẳng với pháp tánh, vô duyên đại Bi, giáo hóa tất cả chúng sinh, nương Nhất thiết trí đến giáo hóa tất cả chúng sinh trong ba cõi.

Này thiện nam! Tất cả chúng sinh bị phiền não trói buộc không thoát ra khỏi ba cõi. Tất cả chúng sinh chịu quả báo hai mươi hai căn không ra khỏi ba cõi. Chư Phật – Ứng, Hóa, Pháp thân cũng không ra khỏi ba cõi. Ngoài ba cõi không có chúng sinh, chư Phật làm sao giáo hóa? Cho nên ta nói: Ngoài ba cõi riêng có một chúng sinh giới tạng. Ngoài đạo trong kinh Đại thừa nói chẳng phải lời do bảy Đức Phật nói.

Đại vương! Ta thường nói tất cả chúng sinh dứt bỏ quả báo phiền não trong ba cõi gọi là Phật. Tự tánh thanh tịnh gọi là Giác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhất thiết trí tánh. Bản nghiệp của chúng sinh là sự tu hành theo bản nghiệp của chư Phật, Bồ-tát. Trong năm nhẫn đầy đủ mười bốn nhẫn.

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát bản nghiệp thanh tịnh giáo hóa chúng sinh?

Phật dạy:

–Từ địa này cho đến địa sau, từ hành xứ của mình và hành xứ của Phật, tất cả tri kiến tùy theo bản nghiệp.

Nếu Bồ-tát trụ trong trăm cõi Phật, làm Tứ Thiên vương ở cõi Diêm-Phù-đề tu hành trăm pháp môn, dùng tâm bình đẳng của hai đế giáo hóa tất cả chúng sinh ở Sơ địa.

Nếu Bồ-tát trụ trong ngàn cõi Phật, làm vua cõi trời Đao-lợi, tu ngàn pháp môn, mười đường lành, giáo hóa tất cả chúng sinh ở Nhị địa.

Nếu Bồ-tát trụ trong mười vạn cõi Phật làm Diệm Thiên vương, tu mười vạn pháp môn đạt Tứ thiên định, giáo hóa chúng sinh ở Tam địa.

Nếu Bồ-tát ở trăm ức cõi Phật làm vua cõi trời Đâu-suất, tu trăm ức pháp môn hành đạo phẩm giáo hóa chúng sinh ở Tứ địa.

Nếu Bồ-tát trụ trong ngàn ức cõi Phật làm vua cõi trời Hóa lạc, tu ngàn ức pháp môn, hai Đế, bốn Đế, tám Đế, giáo hóa tất cả chúng sinh ở Ngũ địa.

Nếu Bồ-tát trụ trong mười vạn ức cõi Phật làm vua cõi trời Tha hóa (tự tại), tu mười vạn ức pháp môn, mười hai nhân duyên, dùng trí giáo hóa chúng sinh ở Lục địa.

Nếu Bồ-tát trụ trong trăm muôn ức cõi Phật, làm vua cõi Sơ thiên, tu trăm muôn ức pháp môn, phương tiện trí, nguyện trí giáo hóa tất cả chúng sinh ở Thất địa.

Nếu Bồ-tát trụ trong trăm vạn vi trần sát cõi Phật, làm Phạm vương ở Nhị thiên, tu trăm muôn vi trần sát pháp môn, thấu suốt phương tiện thần thông trí, giáo hóa tất cả chúng sinh ở Bát địa.

Nếu Bồ-tát ở trăm muôn ức a-tăng-kỳ vi trần sát cõi Phật, làm Đại Phạm vương ở Tam thiên, tu trăm muôn ức a-tăng-kỳ vi trần sát pháp môn, dùng bốn trí vô ngại giáo hóa tất cả chúng sinh ở Cửu địa.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu Bồ-tát trụ trong vô số cõi Phật chẳng thể nêu bày làm Đại tĩnh Thiên vương ở Tứ thiên, làm chủ ba cõi, tu vô số pháp môn chẳng thể nêu bày, đạt Tam-muội lý tận, đồng hành xứ của Phật, thấu rõ nguồn gốc ba cõi, giáo hóa tất cả chúng sinh như cảnh giới Phật. Cho nên bản nghiệp của tất cả Bồ-tát giáo hóa thanh tịnh. Nếu các Như Lai ở mười phương cũng tu nghiệp ấy thì sẽ tiến lên quả Nhất thiết trí, làm vua ba cõi, giáo hóa tất cả vô lượng chúng sinh ở Phật địa.

Khi ấy, trăm muôn ức hàng hà sa chúng đều đứng dậy khỏi chỗ ngồi tung rải vô lượng chẳng thể nghĩ bàn hoa, đốt vô lượng chẳng thể nghĩ bàn hương, cúng dường Đức Phật Thích-ca Mâu-ni và vô lượng vị Đại Bồ-tát, sau đó chấp tay lắng nghe vua Ba-tư-nặc nói kệ khen ngợi Phật.

*Thế Tôn Đạo Sư thân Kim cang
Tâm hành vắng lặng chuyển pháp luân
Đủ tám âm thanh để nói pháp
Trăm ngàn muôn ức người đắc đạo
Trời, người sáu đường theo xuất gia,
Thành tựu Tỳ-kheo, hạnh Bồ-tát
Công đức năm nhãn diệu pháp môn
Mười bốn Bồ-tát đều thấu hiểu,
Ba Hiền, mười Thánh đều hành nhẫn
Chỉ có Phật mới rõ nguyên do
Phật, Pháp, Tỳ-kheo kho Tam bảo
Vô lượng công đức ở nơi đây
Bồ-tát Thập thiện phát đại tâm,
Thoát hẳn biển luân hồi ba cõi
Trung hạ phẩm Thiện Túc Tán vương
Thượng phẩm Thập thiện Thiết Luân vương
Thập trụ Bồ-tát tập chủng tánh
Đồng luân giáo hóa ở hai châu
Bồ-tát Thập hạnh tánh chủng tánh
Ngân luân giáo hóa ba thiên hạ
Luân vương bền đức đạo chủng tánh
Bảy báu chiếu sáng khắp bốn châu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thánh thai phục nhĩn gồm ba mươi
Thập tín, Thập chỉ, Thập kiên tâm
Chư Phật ba đời hành trong đây
Đều do phục nhĩn mà sinh ra
Tất cả Bồ-tát hành bản nguyện
Nên khó phát tâm và tín tâm
Nếu được tín tâm không lui sụt
Tiến đến đạo Sơ địa vô sinh
Giáo hóa chúng sinh hành Bồ-đề
Gọi là Bồ-tát sơ phát tâm.
Bồ-tát khéo giác cả bốn châu
Chiếu sáng hai Đế đạo bình đẳng
Quyền hóa chúng sinh khắp trăm cõi
Mới lên đạo Nhất thừa vô tướng
Nhập lý Bát-nhã gọi là Trú
Trụ sinh đức hạnh gọi là Địa
Sơ trụ nhất tâm đủ đức hạnh
Đối đệ nhất nghĩa tâm bất động
Bồ-tát Ly Đạt vua Đạo-lợi
Hiện thân sáu đường ngàn cõi nước.
Vô duyên, vô tướng đệ tam đế
Vô tử, vô sinh không có hai
Minh tuệ không chiếu Diệm Thiên vương
Hiện thân dẫn dắt muôn cõi nước
Nhĩn tâm không hai trong ba đế
Ra có vào không biến hóa sinh
Giác ngộ chúng sinh là ba cõi
Diệt sạch phiền não trong ba cõi
Lại quán thân miệng của chúng sinh
Pháp tánh bậc nhất chiếu khắp nơi
Trí tuệ sáng rực, đại tình tấn
Vua trời Đâu-suất đạo ức cõi
Thật trí duyên tịch phương tiện đạo
Đạt đến vô sinh chiếu không hữu
Thắng tuệ tự thấu rõ ba đế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vua trời Hóa lạc trăm ức cõi
Quán rõ đều không chẳng hai tướng
Ở trong vô gián hóa lục đạo
Bồ-tát pháp hiện trời Hóa lạc,
Không hai, không chiếu đạt lý không
Ba đế hiện tiền, đại trí sáng
Chiếu ngàn ức cõi độ tất cả.
Thắng pháp hiện bày vô định tướng
Tâm mê chìm đắm trong ba cõi
Không tuệ vắng lặng quán vô duyên
Lại quán tâm không vô lượng báo
Chứng đạt quả Sơ thiền vô sinh
Giáo hóa chúng sinh muôn ức cõi
Chưa độ báo thân trong một đời
Tiến vào đất đẳng quán pháp lưu
Mới vào vô duyên Kim cang nhẫn
Không còn báo thân trong ba cõi
Quán nghĩa thứ ba rõ không hai
Hai mươi một sinh, hạnh vắng lặng
Dùng định hàng phục ái ba cõi
Bồ-tát chứng đạt thấu hiểu rõ
Bồ-tát quán chiếu Nhị thiền vương
Biến sinh Pháp thân vô lượng quang
Vào trăm ức cõi độ tất cả.
Chiếu hết việc muôn kiếp ba đời
Quán đến tận gốc đều hư vô
Vào đế thứ ba thường vắng lặng
Bồ-tát Tuệ Quang nhập Tam thiền
Ngàn hằng sa kiếp cùng lúc hiện
Thường trụ hạnh vắng lặng vô vi
Một niệm thấu hằng sa Phật tạng
Bồ-tát quán đánh vua Tứ thiền
Trong ức hằng cõi độ chúng sinh
Mới vào Kim cang rõ tất cả
Hai chín lần sinh đã độ hết,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong Tịch diệt nhãn quán hạ nhãn
Vừa chuyển Diệu giác thường vắng lặng
Bậc ba phẩm quán danh đẳng tuệ
Dứt duyên vô minh tập khí trước
Vô minh huân tập sinh phiền não
Thấu rõ hai đế diệt tất cả
Viên trí vô tướng vua ba cõi
Ba mươi đời đều đồng đại giác
Kim cang tạng vắng lặng vô vi
Sạch tất cả báo, bi vô cực
Đệ nhất nghĩa đế thường an ổn
Dứt hết tâm tánh còn diệu trí
Ba hiền, mười Thánh trụ quả báo
Chỉ có Đức Phật ở Tịnh độ
Tất cả chúng sinh tạm trú báo
Lên nguồn Kim cang ở Tịnh độ
Ba nghiệp Như Lai đức vô cực
Nay con Nguyệt Quang lễ Tam bảo
Pháp Vương vô thượng, cây trong đời
Che mát chúng sinh vô lượng quang
Miệng thường nói pháp có nghĩa lý
Tâm trí vắng lặng chiếu sáng khắp
Sư tử trong người giảng chúng nghe
Đại chúng hoan hỷ rải hoa báu
Trăm ức muôn cõi đều rung chuyển
Chúng sinh được phước đức vô lượng
Phật nói pháp cho mười bốn vua
Cho nên nay con lược khen Phật.*

Bấy giờ, đại chúng nghe vua Nguyệt Quang khen ngợi Phật, Tứ Thiên vương vô lượng tạc công đức được pháp lợi lớn. Ngay tại chỗ ngồi có mười hằng hà sa Phạm vương, mười hằng hà sa quỷ thần vương, cho đến chúng sinh trong ba đường đều được Vô sinh pháp nhãn. Tám bộ A-tu-la vương chuyển thân quỷ sinh lên cõi trời Thọ đạo hoặc ba đời nhập chánh vị, bốn đời, năm đời, cho đến mười đời được vào chánh vị, chúng pháp tánh của bậc Thánh được vô lượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phước đức.

Phật bảo các đại chúng đã đắc đạo:

–Này thiện nam! Ở thời quá khứ trong mười ngàn kiếp, Nguyệt Quang này ở trong pháp của Phật Long Quang Vương là Bồ-tát Tứ Trụ, ta là Bồ-tát Bát Trụ. Nay ở trước ta Nguyệt Quang rống tiếng rống sư tử. Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Người được nghĩa chân thật thì giảng nói không thể suy nghĩ, luận bàn, không thể so lường. Chỉ có Phật và Phật mới biết được việc ấy.

Này thiện nam! Ta đã nói mười bốn Bát-nhã ba-la-mật, ba nhãn với từng địa thượng, trung, hạ thành ra ba mươi nhãn, tất cả Hạnh tạng, tất cả Phật tạng không thể suy nghĩ bàn luận. Vì vậy, cho nên các việc sinh, diệt, giáo hóa, vô sinh, vô diệt, vô giáo hóa, vô tự, vô tha của chư Phật đều ở trong đây, bậc nhất không hai chẳng phải giáo hóa, chẳng phải không giáo hóa, chẳng phải tướng, chẳng phải vô tướng, không đến, không đi. Vì như hư không nên tất cả chúng sinh vô sinh, vô diệt, không trói, không mở, chẳng phải nhân, chẳng phải quả, chẳng phải không nhân quả. Vì phiền não ngã nhân, tri kiến, thọ giả ngã sở, tất cả khổ, thọ hành đều không, tất cả pháp nhóm hợp, năm ấm huyễn hóa, không hợp, không tan. Pháp đồng pháp tánh. Vắng lặng như hư không, pháp giới cảnh đều không, không vô tướng, không lay chuyển, không điên đảo, không tùy thuận huyễn hóa, không Tam bảo, không bậc Thánh, không sáu đường. Vì như hư không nên Bát-nhã không biết, không thấy. Vì không hành, không duyên, không nhân, không thọ, không có tất cả tướng chiếu soi nên tướng hành đạo cũng như hư không.

Pháp tướng đã như vậy thì làm sao có tâm chứng đắc hay tâm không chứng đắc? Cho nên công đức Bát-nhã không thể ở trong chúng sinh hành mà hành, không thể ở trong pháp năm ấm hành mà hành, không thể ở trong cảnh hành mà hành, không thể ở trong giải hành mà hành, cho nên Bát-nhã không thể suy nghĩ, bàn luận. Ở trong tất cả chư Phật, Bồ-tát mà hành cho nên cũng không thể suy nghĩ bàn luận. Tất cả các Như Lai đối với pháp huyễn hóa vô trụ mà giáo hóa cũng không thể suy nghĩ, bàn luận.

Này thiện nam! Dù cho vô lượng hằng hà sa vị Khai sĩ quán đảnh thứ mười ba nói công đức này thì như lời vua đã nói không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

bằng một phần trong trăm ngàn ức phần, như một giọt nước trong biển cả. Nay ta lược nói một phần công đức đem lại lợi ích cho tất cả chúng sinh cũng được vô lượng Như Lai trong ba đời nói ra, được ba Hiền, mười Thánh khen ngợi vô lượng, là một phần công đức mà vua Nguyệt Quang đã nói.

Này thiện nam! Mười bốn pháp môn này, tất cả chúng sinh trong ba đời, Tam thừa chư Phật đều tụ tập. Chư Phật vị lai cũng giống như vậy, nếu tất cả chư Phật, Bồ-tát không nhờ pháp môn này mà chứng được Nhất thiết trí thì không bao giờ có việc ấy. Vì sao? Vì tất cả chư Phật, Bồ-tát đều không có con đường nào khác. Cho nên các thiện nam, nếu có người nào nghe các pháp môn nhãn: Tín nhãn, Chỉ nhãn, Kiên nhẫn, Thiện giác nhãn, Ly đạt nhãn, Minh tuệ nhãn, Diệm tuệ nhãn, Thắng tuệ nhãn, Pháp hiện nhãn, Viễn đạt nhãn, Đăng giác nhãn, Tuệ quang nhãn, Quán đánh nhãn, Viên giác nhãn thì người ấy thoát khỏi các khổ nạn trong trăm kiếp, ngàn kiếp, vô lượng hằng hà sa kiếp. Khi vào pháp môn này rồi thì hiện đời được phước báu.

Bấy giờ, trong các chúng có mười ức vị đồng danh hiệu là Bồ-tát Hư Không Tạng Hải, được pháp lạc hoan hỷ, cùng nhau tung hoa lên giữa hư không biến thành vô lượng đài hoa. Trên đó, có vô lượng đại chúng giảng nói mười bốn chánh hạnh, mười tám Phạm thiên, Lục dục Thiên tử cũng tung hoa báu, mỗi vị đều ngồi trên một tòa hoa giữa hư không, giảng nói mười bốn chánh hạnh, thọ trì, đọc tụng, giảng giải nghĩa lý, vô lượng các quý thần hiện thân tu hành Bát-nhã ba-la-mật.

Phật bảo:

–Đại vương! Trước ông có hỏi: Tướng chúng sinh nào có thể giáo hóa được? Nếu dùng thân huyễn hóa mà thấy huyễn hóa đó là Bồ-tát chân thật thực hành giáo hóa chúng sinh.

Một niệm thức đầu tiên của thức chúng sinh khác với gỗ đá. Thức hoặc sinh thiện, hoặc sinh ác. Ác thì vô lượng thức ác làm gốc, thiện thì vô lượng thức thiện làm gốc. Từ một niệm Kim cang ban đầu cho đến một niệm cuối cùng sinh ra bất khả thuyết thức mới thành sắc tâm của chúng sinh, là căn bản của chúng sinh. Sắc tức là sắc cái, cái có công dụng ngăn che. Thân là tích tụ. Đại vương, một

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sắc pháp này sinh ra vô lượng sắc. Mắt thấy sắc, tai nghe âm thanh, mũi ngửi mùi, lưỡi nếm vị, thân xúc chạm, đất nâng đỡ, nước tưới nhuần, lửa nóng ấm, gió lay động. Chỗ sinh ra năm thức gọi là căn. Như vậy một sắc, một tâm có vô lượng sắc tâm.

Đại vương! Sáu thức của phàm phu thô động nên thấy có xanh, vàng, đỏ trắng, dài, ngắn, vuông, tròn... vô lượng sắc pháp giả. Sáu thức của bậc Thánh thanh tịnh nên đắc thật pháp, sắc, thanh, hương, vị, xúc, tất cả pháp thật. Chúng sinh là tên gọi của thế đế, hoặc có, hoặc không, chỉ sinh ra ức niệm chúng sinh, nên gọi là thế đế. Thế đế do giả cường huyễn hóa cho nên có, cho đến sáu đường đều là huyễn hóa, chúng sinh thấy huyễn hóa, tức là huyễn hóa thấy huyễn hóa. Các sắc tâm như: Bà-la-môn, Sát-lợi, Tỳ-xá, Thủ-đà, Thần ngã... đều là huyễn đế. Pháp huyễn đế là không. Khi Phật chưa ra đời thì không có tên gọi, không có danh nghĩa. Huyễn pháp, huyễn hóa không danh tự, không thể tướng, không có tên gọi ba cõi, không có quả báo thiện ác, tên gọi sáu đường.

Đại vương! Vì chúng sinh nên các Đức Phật nối nhau xuất hiện ở đời, nói tên gọi ba cõi, sáu đường ấy gọi là vô lượng danh tự, như pháp không, pháp tứ đại, tâm pháp, sắc pháp, pháp tướng tục giả, chẳng phải một, chẳng phải khác. Một cũng chẳng tương tục, khác cũng chẳng tương tục. Chẳng phải một, chẳng phải khác gọi là Tục đế.

Pháp tương đãi giả, tất cả tên gọi đối đãi nhau, cũng gọi là bất định tương đãi, như sắc, thọ, tưởng, hành, thức, pháp có, pháp không... tất cả pháp đều duyên nhau mà thành, giả thành ra chúng sinh. Do nhân quả đồng thời, nhân quả khác thời, thiện ác ba đời, tất cả huyễn hóa là chúng sinh huyễn đế.

Đại vương! Nếu Bồ-tát nào thấy chúng sinh huyễn hóa như trên đây đều là giả dối như hoa đốm trong hư không.

Bồ-tát Thập trụ, chư Phật, Ngũ nhãn thấy như huyễn đế. Bồ-tát giáo hóa chúng sinh là như thế.

Khi Phật nói pháp như vậy có vô lượng vị Thiên tử và các đại chúng được phục nhĩn, đắc không, vô sinh nhĩn... cho đến nhập vào địa vị thứ nhất cho đến địa vị thứ mười, đạt được đức hạnh không thể nêu bày hết.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

M

www.daitangkinh.org